

గార్డుగోపాలం

యజ్ఞంకెళ్ళి శోయి

గార్డు గోపాలం హడావుడి పడిపోతున్నాడు. నరిగ్గా మరొహ గంట టంబుమంది తను వెళ్ళాల్సిన ఎక్స్ ప్రెస్ బండి బయల్దేరడానికి. కాని.....ఇంకా.....నుగుణంబం అవనేలేదు.

ఫీ! ఈ అడాళ్ళు ఇంతే! అనుకోన్నాడు గోపాలం. రెండు నిమషాలాగి మళ్ళీ ఇలా అనుకోన్నాడు. “తనో ముఖ్యమయిన ఎక్స్ ప్రెస్ బండికి గార్డు అనీ, తన కాలస్య మయితే, ఆ రైలుబండికి కూడా ఆలస్య మవుతుందనీ తెలిదూ?.....అందు మూలాన అందులోని బోలెడు మంది ప్రయాణికు లకి అవస్థ అని, పైగా తనకి మాట గూడా వస్తుందని గ్రహించుకోదే?..... అదీగాక ఈవారం ‘పంక్తువాటిలీ వీక్’ ఒహటి ఏడి చిందాయె! ఆఫీసర్ల కళ్ళన్నీ ఈవారమంతా తమ బళ్ళ పై ములమిందే ఘూటు నిఘూ వేసి చూస్తూంటాయి. కాస్త లేటుగాపోతే చాలు.....ఆఫీసుకి బుక్ చేసి దగ్గరనుంచో బెట్టుకొని మరి తిడతారు.....ఇన్ని గొడ వల్లో తను మునక్కా తేలకా చూస్తూంటే.... వంట ఇంతవరకూ హాయి చావదాయె.....

“ఏయ్ పిల్లా!.....రైల్వే బుద్ధులు బాగా అభినయ్ నీకూ!.....ఎప్పుడూ రేటే! ఖర్మ కొద్దీ దొరికావ్.....వంటయిందా లేదా?.....” అరచాడు గోపాలం.

“ఆ నర్సునే చేసుకొంటే బావుండేది మీకు.....” తిరుగమూత పెడుతూఉండగా జవాబులాంటి.....విసురు.

ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు గోపాలం. తాలింపు ఘూటుగావుంది. ఆ విసురు అంత కంటేనూ. ఒక్కసారిగా తన ఆఫీసరులాగా కోపం వచ్చింది గోపాలానికి.

“నుగుణంబం!..... నుగుణం!..... వాళ్ళ నాన్న ఆ పేరు బుద్ధిలేక పెట్టాడు. లేక పోతే ఇంత ఈర్ష్య ఏమిటి?.... నిజమే నయ్యా! నుగుణ మాస్తుండగా తనోనర్సుతో నడి బజారులో మాట్లాడాడు. ఇంతకూ సొపం ఆ నర్సుమాత్ర మేం మాట్లాడిందీ? రిజర్వేషన్ గురించి హెల్ప్ చెయ్యమంది. వెంటనే నుగుణ తనని అడిగేసింది.

“ఆమె మీకు ఎలా తెలుసు? ఏమిటి అడుగుతోంది మిమ్మల్ని?” అని.

తను సరదాకి “నాకామె చాలా ఫ్రెండ్! అంచేత లక్షమాటలు మాట్లాడాల్సివుంటుంది!” అని జవాబు చెప్పాడు. అంతే! నుగుణ మొఖం ఈస్ట్ నున్ కలర్ లోకి మారింది. ఆరోజునుంచి నుగుణ వోటివెంబడి ఆ నర్సు

గురించి ఏదో బహు విసురుతున్నారనిపించి నీ ఉంటాడు.

తను కొన్నాళ్లు చచ్చే జ్వరం వచ్చి హాస్పిటల్లో చేరినప్పుడు, ఆ నర్సు పాపం ఎంతో సహాయం చేసిందనీ. అప్పట్నుంచీ ఆమె తనకు తెలుసనీ, చెప్తుంటే సుగుణ వినిపించుకోకుండా చెవులు మూసేసుకుంది.

‘ఇప్పుడు నేనే మన్నాననీ.. మిమ్మల్ని..’ అంటూ మంహా.. విసురులాంటిది అంది సుగుణ

‘నీ పాడు సలహాకి సంతోషించాం కానీ.. వంట అవుతుందా లేదా?’

‘మహారాజులా అవుతుంది.’ వంటింటోంచే జవాబు.

‘‘పురి మహారాజు ఆలస్యంగా ఏదైతేస్తాడు.’’ చావిట్లోంచి

‘‘కాని పెండలాడే ఏద్రపోతాడు’’ వంటిల్ల..

‘‘చచ్చు జోకు!’’ బూటు నేలకేసి మెల్ల మెల్లగా కొట్టాడు గోపాలం.

‘‘ఇదో! నేను మీ నాన్నలా ఆర్. టి. సి డ్రయివర్ని కాదు తెలుసా. ఇష్టం వచ్చినప్పుడు బయల్దేరడానికి.. ఇష్టం వచ్చినచోట ఆపడానికి.. కొన్ని సందల మందిరి తీసుకుపోయే రైలుబండే.’’

‘‘అవును. రైళ్లు సరిగ్గా పోతూ బస్సులు సరిగ్గా పోతూ అందరికీ తెలుసు మీరేం చెప్పక్కర్లే.’’ టిఫిన్ కారియర్ తో బయటకి వచ్చిందామె.

కారియర్ అందుకొని ఆ చేత్తోనే మెను దగ్గరకు లాక్కొని, బుగ్గల మీద చిటిక వేసి ‘‘సిల్లి గర్ల’’ అనేసి బయటకు పరిగెత్తాడు గోపాలం.

‘‘నుల్లి ఎన్నిరోజులకి దర్శనం’’ అన్న ఆమె కేక అతనికి విసిపించ.. ‘‘ఉపా! కాదు. అతను వినిపించుకోలేదు’’

పది నిమిషాల్లోవలే స్టేషన్ చేరు కొన్నాడు గోపాలం. వెంటనే తన ‘బ్రేక్’ లోకి వెళ్లి అంతా చేక చేసుకొని ఇంజను వేపు బయల్దేరాడు. మరో ఇరవై నిమిషాలు బయలుమంది ఇంకా.. డ్రయివరు రామ స్వామి ఎ. ఎన్. ఎన్. దాసు ఏమిటో జోకు వినినట్లుంది నవ్వేస్తున్నారు..

‘‘గుడ్ మార్నింగ్ గోపాలం గారూ!’’ అన్నాడు దాసు.

తిరిగి ఎన్ చేశాడు గోపాలం ఇద్దరికి. ‘‘రామస్వామీ.. కొంప ముంచెయ్యవు కదా.. పంక్తువాలిటీ ఏక్.. నవ్వాడు గోపాలం.

‘‘నీలాంటి గార్లుంటే కొంపగారు. బండే మునిగిపోతుంది దాసు గారూ! గార్డ్ మీద ఓ జోకు వింటారా?..’’ అడిగాడు రామస్వామి.

‘‘చెప్పు గురో! జోకంటే చచ్చేంత ఇష్టం. ఆఫీసుని అడగానే లీవు దొరికి సంత సంతోషం.’’

‘‘గోపాలలాటి గార్లు ఒహోయన వున్నాడు. ఆయనకి రైల్ టైమ్ మొదలగు పదాలంటే పడి చావదు. రైల్ టైమ్ కి పోవడమంటే తెలుగు పిక్చర్ దాన్ని చివ్వరకంటా చూసినంత విరాకాయనకి. అంచేత శాయ శక్తులా పాటుపడే, మిగతా వాళ్లచే పడించి ఎలాగోలా మొత్తానికి లేటుగా.. అదీ ఓ గంట తక్కువ లేకుండా.. తీసుకుపోతూండేవాడు. ఆయనంటే ఆ లైను పాసింజర్లందరికీ పెద్దగురి. ఆయన్ని చూడగానే ‘ఈ బండి రయిట్టైయిముకు పోతుందా, ఆలీతెంగా పోతుందా అనే సంశయం రక్కున ఎగిరి పోతుంది. అలాంటి గార్లు గారు ఓ రోజున పాసింజరు బండినోదానిని కొన్ని స్టేషన్లలో, రయిట్టయిమూ, చాలా స్టేషన్లలో ‘బిఫోర్ బయిమూ’ తీసుకు పోతున్నాడని తెలిసిపోయి ప్రతిస్టేషనులో జనం తండోప తండాలుగా వచ్చి చూడసాగారు.

చాలాకాలానికి ఓ రైలుబండి, అదీ లేటుగా పోవడం బాగా మరిగిన బండి, ఓ నిమిషం కూడా లేటు లేకుండా పోతోంటే ప్రజలందరికీ ఆనందం కదు మరీ! ఇహను, ఆ బండి టెర్మినేషను స్టేషనులో ఘనసన్మానం ఏర్పాటు చేశారు. స్టాటుఫారం మీదే ఓ స్టేజీ.. తోరణాలు.. మంగళ వాయిద్యాలూ.. మైక్రా, కాకినాడ వారి రికార్డులూ.. ఓ టో ఒకటేమిటి.. బండి ఆగగానే గార్లునీ, డ్రయివరునీ బయటకి లాగి, ఎ. ఎన్. ఎన్.తో సహా ముగు రిని స్టేజి మీద కూర్చోబెట్టి.. మెల్లొప్పుల మాలలు నింపేశారు. ఒ తెల్లటోనీ మనిషి తేచి స్వీప్ మొదలెట్టేశాడు.

‘‘సోదరులారా! ఇన్నాళ్లకు మన గార్లు గారు శ్రమకోర్చి ఈ బండి రైల్ టైమ్ కి ఇవాళ ఇక్కడకి తీసుకొచ్చారు..’’

‘‘ఇది.. ఇవాల్సి..’’ గార్లుగారు నోరు మెదపజోయాడు.

‘‘సరవా లేదన్నాడు’’ ఆ తెల్లటోపి, ఆయన..

‘‘అదికాదు..ఈ బండి..’’

‘‘దట్రాల్ రైల్’’ అన్నా దాయన విసి కుండానీ.

‘‘నన్ను మాట్లాడసిండ్రోయ్. ఇది ఇవాల్సి బండికాదు..’’

‘‘తెలుసులేవయ్యో! అందరికీ తెలుసు! అయినా మాత్రం.. గొప్ప కాదుటండి బండి నిన్నటిదే బాగాక..కాని ఇవాల్సి కల్లా వచ్చిందంటే..’’

‘‘అవునూ..’’ అన్నారు జనమందరూ.

‘‘ఇది..’’ మళ్ళి గోణిగాడు బార్డు అంతా విళ్ళబ్బం!

‘‘ఇది మొన్నటిదీ..’’

వెంకటదాసు వచ్చేస్తున్నాడు. ‘‘అబ్బ! ఏం జోకావయ్యో..నీ ఇంజను బంగారం గానూ! నీ బండి రైల్ టైమ్ పోనూ!..’’ ఆఫీసు నుంచి వచ్చే ఛార్జి షీటుల్లా గోపాలానికి ఉక్రోషం పెరిగిపోయింది.

‘‘ఏదీనట్లుంది వెధవ జోకు..’’ అన్నాడు ‘‘డ్రయివరు ఎవడో నీ లాంటివాడే!’’

అని కూడా అన్నాడు. అనేసి పరుగెత్తు కుంటూ తన బ్రేకు దగ్గరకు వెళ్లి పోయాడు. బయిమవగానే సిగ్గులు చెక్క పంగింది వెంటనే విజిల్ వేసి పచ్చజెండా చూపించాడు గోపాలం తెచ్చిన కూత వేసింది ఇంజను. బండి కదిలింది.

‘‘సమ్మయ్యో!’’ అనుకొన్నాడు గోపాలం. మూడు స్టేషన్ల వరకూ ఆగదు బండి.. నాలుగో స్టేషన్లో ఆగింది.

‘‘ఓ నిమిషం ముందే వచ్చిందండోయ్. మీ బండి!’’ అన్నాడు ఎ. ఎన్. ఎన్ ప్రభాకర్.

‘‘అవును గురో! పంక్తువాలిటీ ఏక్ కదా! దంచేస్తున్నాడు రామస్వామి.. అన్నట్లు.. తిరుపతి పోతానన్నావ్ గదూ.. పోతేదా?’’

‘‘ఎక్కడ సార్! రెండేళ్ల నుంచీ అడుగు తున్నా ఇంతవరకూ రిలిఫ్ పంపలేదు. వెనుకటికి ఓ కొత్తగా పెళ్లయిన ఎ. ఎన్. ఎన్ అత్తారంకి పోడానికి, ఎంతకీ రిలిఫ్ దొరక్క విసిగిపోయి ‘ఎ. ఎన్. ఎన్ డైడ్. ఎరేంజ్ రిలిఫ్’ అని టెల్లి గాం ఇస్తే.., ‘‘లెట్ హిమ్. వైట్. నో రిలిఫ్!’’ అని రిస్కె వచ్చిందట.. అలా ఘన్నయి పూ బ్రతుకులు..అదినరే. స్టార్ట్ చెయ్యండి సార్.. టైనుయింది..’’

మళ్ళి బండి కదిలింది.

మరో నాలుగు స్టేషన్లలో ఆగకుండానే పరుగెత్తింది బండి అయిదో స్టేషన్లో ఆగుతూనే పరుగెత్తుకు వచ్చాడు అక్కడి పార్కిల్ క్లర్క్.

‘‘అబ్బ! ఏం జోకావయ్యో..నీ ఇంజను బంగారం గానూ! నీ బండి రైల్ టైమ్ పోనూ!..’’ ఆఫీసు నుంచి వచ్చే ఛార్జి షీటుల్లా గోపాలానికి ఉక్రోషం పెరిగిపోయింది.

‘‘ఏదీనట్లుంది వెధవ జోకు..’’ అన్నాడు ‘‘డ్రయివరు ఎవడో నీ లాంటివాడే!’’ అని కూడా అన్నాడు. అనేసి పరుగెత్తు కుంటూ తన బ్రేకు దగ్గరకు వెళ్లి పోయాడు. బయిమవగానే సిగ్గులు చెక్క పంగింది వెంటనే విజిల్ వేసి పచ్చజెండా చూపించాడు గోపాలం తెచ్చిన కూత వేసింది ఇంజను. బండి కదిలింది.

‘‘సమ్మయ్యో!’’ అనుకొన్నాడు గోపాలం. మూడు స్టేషన్ల వరకూ ఆగదు బండి.. నాలుగో స్టేషన్లో ఆగింది.

‘‘ఓ నిమిషం ముందే వచ్చిందండోయ్. మీ బండి!’’ అన్నాడు ఎ. ఎన్. ఎన్ ప్రభాకర్.

‘‘అవును గురో! పంక్తువాలిటీ ఏక్ కదా! దంచేస్తున్నాడు రామస్వామి.. అన్నట్లు.. తిరుపతి పోతానన్నావ్ గదూ.. పోతేదా?’’

"సార్వీల్ లోడింగ్ వుంది సార్!"

"ఎన్ని పాకెట్లవ?"

"యూరై ఎన్నయ్యండి!"

"భంపావయ్యా.. ఇక్కడ.. బండి హాల్ట్ మూడు నిమిషాలు.. ఆ బిగుసుకు పోయిన తలుపులు తెరవడానికే అయిదు నిమిషాలు వదుతుంది. ఏం చేద్దానుంటావ?"

"అరగంట అయినా సరేనండి. లోడ్ అవ్వాలిండే.. వారంరోజుల క్రితమే పార్టిల్స్ క్లిక్ డెస్పాచ్ లేదని లవ్ లెటరు రావ్చింది అసీసు నుంచి. పైగా ఇది పెరిషబుల్స్.. ఖని బుక్ చేసిన మర్చెంటుకి ఈ వూరి ఎవ్. సి. గారితో మాంచి స్పేహం. ఇవి ఎమ్మాతం పాడయినా ఈ సంగతి పార్ట్ మెంటులో వడేసి, మనిద్ద రిసీ సస్పెండు కియించేస్తారు..."

అంతా పూర్తయేసరికి వదిలేసు నిమిషాలు వట్టింది..

బండి కదిలేప్పటికి గోపాలం టైమ్ గూసుకుంటే పర్సెలుగు నిమిషాలు లేటు వుంది బండి.

గారు గోపాలం

యాభై నిమిషాలు తరువాత మరో స్టేషనులో ఆగింది బండి. రెండు నిమిషా లయిన తరువాత విజిల్ వేసి పచ్చజండా చూపబోయాడు గోపాలం.

"వన్ మినిట్ సర్. నా ఫామిలీకి ఇక్కడి నుంచి ఫస్ట్ క్లాస్ రిజర్వేషన్ వుంది. కాని అందులో వేరెవరో కూర్చున్నారు. వెరేట్ చెయ్యవలసివచ్చింది." ఓ పెద్ద మనిషి,

"అదిగో అక్కడ టి. టి. ఇ. వున్నాడండి మాష్టర్లా! ఆయనకు చెప్పండి!" చిరాకేసు కొచ్చింది గోపాలానికి.

పెద్దమనిషి వెళ్ళాడు. టి. టి. ఇ. ఫస్ట్ క్లాస్ కంపార్ట్ మెంట్ లోని వ్యక్తితో ఓ చిన్నసైజు యుద్ధం చేశాక ఆయన అది ఖాళీ చేశాడు. ఇదంతా అయి బండి కదిలే పుటికి మరో ఎనిమిది నిమిషాలు మేకప్ అయింది. బోలెడు స్టేషన్లు దాటిపోతు

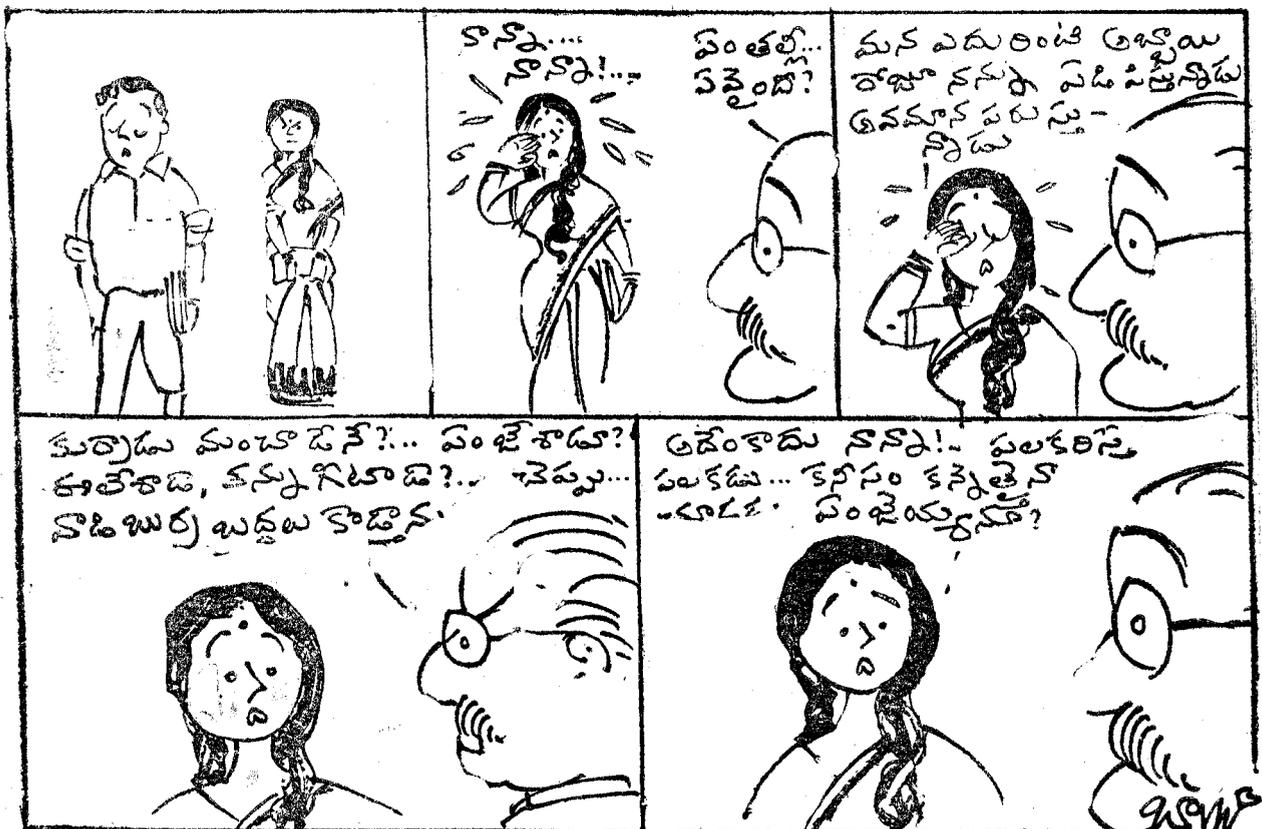
న్నాయి. టైము కూడా అయిదు నిమిషాలు మేకప్ అయిపోయింది. నిలవేస్తాడనుకున్న అమ్మలాడు తన్ని చూడకుండానే వెళ్లిపోయి నంత సంతోషం కలిగింది గోపాలానికి. మరో రెండు స్టేషన్లు మాత్రమే వున్నాయి తను డ్యూటీ మారిపోవడానికే

నాక్యూవ్ మీది ముల్లు ముందుకి వెనక్కు పూగింది.

"శా.." అంటూ బ్రేకులు వట్టు కొన్నాయి. గోపాలానికి వళ్లు మండిపోయింది. ఎవరో చైన్ లాగారు. బ్రేకు దిగి ముందుకు నడిచాడు గోపాలం. రెండో పెట్టెలోనే గొలుసు లాగారు. బాగా రద్దీగా వుంది పెట్టెలో.

"ఏమిటయింది?" అడిగాడు గోపాలం కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తూ వున్న ఓ బుష్ కోటుని

"ఆ! ఇప్పుడేముంది సార్! అంతా అయి పోయింది. ఒక్కవది నిమిషాలు ముందు

కూడాల్సింది మీరు. పెద్ద వార్ జరిగింది సార్. అటువక్క అయిదుగురు పాండవులూ, ఐటు వక్క ఇద్దరు కౌరవులూ, చచ్చేట్లు కొట్టుకొన్నారు. అవిడె వరో భయపడి గొలుసు లాగేసింది. ఇప్పుడేలేదు లెండి సార్! అంతా వర్తేశాం."

గోపాలం తిరిగి వస్తూంటే వక్క పెట్లొచ్చి ఓ స్టూడెంట్ వేశాకోళంగా అడిగాడు "ఏంసార్. ఏమయింది? యాక్సిడెంట్ కాదు గదా?"

"యాక్సిడెంటయితే నువ్విలా మాట్లాడటానికి మిగుల్తావా బాబూ!" కోపంగా అన్నాడు గోపాలం.

"కోపమెందుకు సార్! క్రాత్తేముంది కనుక! పేవర్లో రోజుకో రెండు రైళ్లు ఘుద్దెట్టుకొనే ఫోటోలు రావడం లేదేమిటి"

'ప్రస్తుతం రైల్వేలు జనాన్ని ఎక్స్పోర్టు చేస్తున్నాయిరా. ఫామలి ప్లానింగ్ కన్నా ఇది బెటర్ రిజల్టు ఇస్తోంది!' అన్నాడు, టెర్లిన్షర్లు కుర్రాడు

కాని అవి వినేందుకు గోపాలం అక్కడ లేడు.

బండి కదిలింది..మళ్ళీ.. ఆఖరుసారి.. కాని ఈ సారి రామస్వామి స్వీడు దంచ తేకపోతున్నాడు.

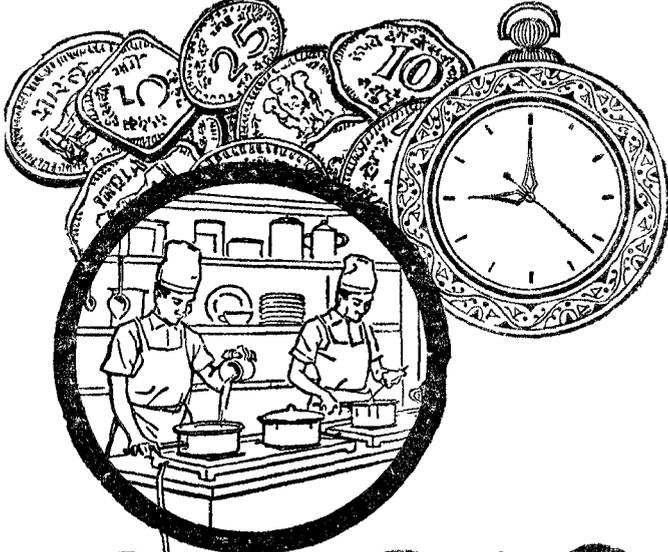
గేడియంట్ మరి..

ఇంక్వన్ స్వేషన్ చేరుకోవేప్పటికే బండ్ ఇరవై అయిదు నిమిషాలు లేటు అయింది.

ఎ. ఎస్. ఎమ్. వచ్చాడు "ఏం సార్! మీ బండి గురించి రెండు కనెక్టింగ్, ట్రైన్స్ దెబ్బతిన్నాయి. అన్నట్లు మీకో కంట్రాక్ మెసేజ్ వుంది. మిమ్మల్ని ఆఫీసుకి 'బుక్' చేశారు బండి లేటు అయి వందుకు."

'బేక్ దిగి అల్లగా నడిచాడు గోపాలం. 'సుగుణలో అనవసరంగా పోట్లాడాను' అని రెండు మూడు సార్లునుకొన్నాడు.

హోటల్స్ మరియు రెస్టారెంట్లు...వైద్యశాలలు మరియు హాస్టల్స్
ధనమును మరియు కాలమును
పొందుప చేయుటకు

CALGAS

కాల్ గాస్ వాడండి

కాల్ గాస్ నిలకడమైన వున్నమును కలిగిస్తూ మీ వంటచేయుటలోగల కాలమును తగ్గిస్తుంది. కావలసినవన్నెలు వెలిగించుటకు, ఆర్కుటకు అనుకూలముగ వుండును. ఈ విధముగ కాల్ గాస్ మీ కాలమును, ధనమును వృధాకావీయదు. కాల్ గాస్ సురక్షితమైనది కాల్ గాస్ ఉక్కు పిలిండర్లలో లికితీ, తవ్వక ఉపయోగించుట మొదలైన ప్రమాదములు నివారించుటకు షెషర్ సేఫ్టీ హాట్ వోల్టేజీ రిఫోయిలముగా మీవద్దకు వస్తుంది. హోమ్ డెలివరీ సర్వీసు అభింఛను

కాల్ గాస్ తయారు

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటరు : ఈస్ట్ కోస్ట్ గాస్ కంపెనీ

48/9/5 కో-ఆపరేటివ్ కాలనీ, ద్వారకానగర్, విశాఖపట్నం-4. ఫోన్: 3516.

కవ్వెమరా అనేకీ, మాంట్ రోడ్, మద్రాసు-2. ఫోన్: 83428

- క్రిందిచోట్లలో ఏజెంట్లు గలరు. * విశాఖపట్నం * మద్రాసు * విజయవాడ * కాకినాడ * ఏలూరు * గుంటూరు * కటక్ * రాజమండ్రి * నెల్లూరు * గూడూరు (వెల్పూరు జిల్లా) * తిరువతి * బర్హాంపూరు * పాకొల్డు * రిజయనగరం * మచిలీపట్నం * కాల్పాడి * సేలం * పాండిచ్చేరి * ఇంగోల్ * గుర్నూ * వరంగల్ * కాంచీపురం * భువనేశ్వర్.